

ΑΘΗΝΑΪΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΜΕΤΑ ΒΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐν Ἑλλάδι... Δρ. ν. 3.—
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ » » 3,50

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΔΙΣ ΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

ΕΚΑΣΤΟΝ ΦΥΛΛΟΝ

ΤΙΜΑΤΑΙ

Λεπτῶν..... 45
261—Γραφείον ἑδ. Ἑρμοῦ—261

Παρακαλοῦνται οἱ κκ. Συνδρομηταὶ τῆς «Ἀθηναϊδος» καὶ τῶν ξένων Περιοδικῶν ν' ἀποστειλῶσιν ἐγκαίρως τὰς συνδρομὰς των, ὅπως μὴ ἐπέλθῃ διακοπὴ τῆς ἀποστολῆς τῶν φύλλων.

Οἱ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις καὶ τῷ Ἐξωτερικῷ δύνανται ν' ἀποστειλῶσιν αὐτὰς διὰ γραμματοσήμου ἑλληνικοῦ, ἀγγλικοῦ καὶ γαλλικοῦ.

Ἀρχιτέκτων τις ἔλεγεν εἰς τὸν γείτονα αὐτοῦ ἡμέραν τινά: Ἐξετάζων τὴν οἰκίαν σου εὖρον ὅτι τὰ θεμέλια αὐτῆς εἶναι ἐπισφαλῆ· δύναται μὲν νὰ ἀντίσῃ ἐπὶ ὀλίγα ἔτη, ἀλλὰ δύναται κατὰ πᾶσαν στιγμήν νὰ γίνῃ σωρὸς ἐρείπιων· σὲ συμβουλεύω νὰ ἐπιστήσῃς ἐπ' αὐτῆς τὴν προσοχὴν σου. Ἄλλ' ὁ γείτων ἀπήντησεν ἀμερίμως: Τὸ γνωρίζω, τὸ ἐγνωρίζω πρὸ πολλοῦ καιροῦ· καὶ σκοπεύω νὰ φροντίσω μίαν ἐκ τῶν ἡμερῶν τούτων, ὅταν δὲν θὰ ἔχω πολλὰς ἀσχολίας. Ἐχω τὴν στιγμήν ταύτην μίαν ὅπως ἑκτακτον εὐκαιρίαν νὰ κερδήσω χρήματα καὶ δὲν δύναμαι νὰ φροντίζω νῦν εἰς τοιαῦτα πράγματα. Ἄλλὰ θὰ φροντίσω μίαν ἡμέραν. Ἄς εἰπῶμεν περὶ ἄλλου τώρα καὶ μὴ μὲ ἐνοχλήσῃς μὲ αὐτὴν τὴν ὁμιλίαν.

Τοῦτο βεβαίως φαίνεται παράδοξον· οὐδεὶς ἔχων τὸν νοῦν του δύναται οὕτω νὰ λαλήσῃ· ἠκούσατέ ποτὲ ἄνθρωπον ν' ἀπαντᾷ οὕτω πως εἰς τὰς περὶ διορθώσεως τῆς οἰκίας του συμβουλάς;

Καὶ ὅμως πολλοὶ πιστεύουσιν εἰς τὴν Γραφὴν ὡς ἀληθῆ. Γνωσκουσιν ὅτι εἶναι ἀδύνατον τὸ τέρμα τοῦ βίου· καὶ ὅμως ἀναβάλλουσι τὴν προπαρασκευὴν ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν, ἀπὸ

ἔτος εἰς ἔτος ἀκριβῶς ὡς ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος ἀνέβαλλε τὴν ἐπιδιόρθωσιν τῆς οἰκίας.

ΟΙ ΒΟΝΑΠΑΡΤΑΙ

Καθίσταται ὁσημέραι πρόδηλον, ὅτι ὁ Πρίγκιψ Ἰερώνυμος Ναπολέον εἶναι ὁ μόνος τῶν Βοναπαρτῶν ὅστις δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς ἡ κεφαλὴ τῆς οἰκογενείας, καὶ ὡς ὁ ὑποψήφιός των Γάλλων Αὐτοκρατορικῶν εἰς τὸν θρόνον, ὅταν ποτὲ εὐδοκίμησῃ νὰ καταλάβῃσιν τὴν ἐξουσίαν. Ἄλλὰ οὐδὲ καὶ οἱ ἄγαν βοναπαρτισταὶ δύναται νὰ ἐνωθῶσι πρὸς ὑποστήριξιν αὐτοῦ ὡς διαδόχου τῶν Ναπολεόντων, διότι αἰείποτε ὑπῆρξεν ἀντιδημοτικὸς παρ' αὐτοῖς καὶ τῷ λαῷ ἐν γένει. Ὁ πρῶτος αὐτοκράτωρ εἶχε τέσσαρας ἀδελφοὺς. Ὁ Λουκιανὸς καὶ Ἰωσήφ ἦσαν πρεσβύτεροι αὐτοῦ. Ὁ Λουκιανὸς προσέβαλε τὸν αὐτοκράτορα, καὶ τοι δὲ ὁ πρεσβύτερος, ἀπεκλείσθη ἐπιστήμως τῆς διαδοχῆς. Ἐντεῦθεν οἱ υἱοὶ αὐτοῦ οὐδεμίαν ἔχουσι προσδοκίαν εἰς τὴν αὐτοκρατορικὴν ἐξουσίαν· ζῶσιν ἡσυχῶς ἐν ἰδιωτικῷ βίῳ. Εἰς ἐξ' αὐτῶν ὁ Λουκιανὸς κατοικεῖ ἐν Λονδίνῳ, σπουδάζων ἐπιστήμην, ὁ ἕτερος ὁ Πέτρος κατέστη διάσημος πρὸ τινῶν ἐτῶν διὰ τοῦ φόνου τοῦ Βίκτωρος Νουάρ· μετέπειτα ὑπῆγεν εἰς Λονδίνον ἐνθα ἡ σύζυγός του ἠνέφξε κατὰστημα ῥαπτικῆς· νῦν δὲ διατελεῖ ἐν Παρισίοις, πάσχων θειῶς ἐκ πενίας. Ὁ Κάρολος κατοικεῖ ἐν Ῥώμῃ· καὶ αἱ θυγατέρες του ἐνυμφεύθησαν μετὰ προσώπων ἀνηκόντων εἰς τὴν Ἰταλικὴν ἀριστοκρατίαν. Ὁ Κάρολος εἶχεν ἐξ τέκνα. Ἐν συνόλῳ ἡ οἰκογένεια τοῦ προγραφέντος Λουκιανοῦ εἶναι ἡ μᾶλλον παραγωγὸς, τῶν ἀπογόνων τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν ἐχόντων λίαν περιορισμένον ἀριθμὸν διαδόχων.

Ὁ Ἰωσήφ Βοναπαρτής, ὁ ἐπόμενος κατὰ τὴν τάξιν τῆς ἡλικίας, ἦτο βασιλεὺς τῆς Νεαπόλεως εἴτα δὲ τῆς Ἰσπανίας. Ἀπέβιασεν ἄτεκνος. Οὕτω δὲ ὁ Λου-

επομένην ο σύζυγος θρασυθείς εκ τῆς ἀθωώσεως, ἔφερε κατηγορίαν κατὰ τῆς συζύγου του, καὶ τὸ δικαστήριον ἐκήρυξεν αὐτὴν ἐνοχὸν διατάζαν μαστίγωσιν δημοσίᾳ καὶ ἐν ἀκαρεὶ ἐκτελεσθησομένην.

ΓΕΩΡΓΙΑΝΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τῆς Μαύρης Θαλάσσης, πρὸς μεσημβρίαν τῆς Κιρκασίας, κεῖται ἡ πλουσία

ροί, Ὅσσοι καὶ Ἀρμένιοι καὶ λαλοῦσι τὴν γεωργιανὴν καὶ ἀρμενικὴν διάλεκτον, ὑπάρχουσι δὲ καὶ πολλοὶ Ἰουδαῖοι. Ἡ χριστιανικὴ θρησκεία εἰσῆχθη εἰς τὴν Γεωργίαν τὸ 370 ἐξ Ἀρμενίας, ἐπικρατεῖ δὲ ἡ Ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ Ἐκκλησία, ἀλλὰ μεμιγμένη μετὰ μωαμεθανικῶν καὶ εἰδωλολατρικῶν ἐθίμων. Αἱ γυναῖκες ὡς καὶ οἱ ἄνδρες διακρίνονται διὰ τὸ κάλλος αὐτῶν, ἀλλ' ἐκεῖναι βάπτουσι τὰς ὀφρὺς μελαίνας ἐνοῦσαι αὐτὰς ἐν μιᾷ σειρᾷ διὰ τῆς βαφῆς, χρωματίζουσι

ῥωσικὴ ἐπαρχία τῆς Γεωργίας, προασπιζομένη ἀπὸ τῶν βορείων ἀνέμων διὰ τοῦ Καυκάσου. Τὸ κλίμα αὐτῆς εἶναι τόσο μαλακὸν, ὥστε ἐν πολλοῖς αὐτῆς μέρεσι τὰ δένδρα ἀνθοῦσι καὶ παράγουσι καρπὸς δις τοῦ ἔτους, ἀλλὰ τὰ πυκνὰ αὐτῆς δάση κωλύουσι τὴν ἐλευθέραν τοῦ ἀέρος κυκλοφορίαν καὶ προξενούσιν ἀσθενείας. Ἡ ἀμπελος εἶναι ἐνταῦθα ἐν ἀγρίᾳ καταστάσει. Οἱ κάτοικοι εἶναι πρὸ πάντων Κοζάκοι, Τάρτα-

δὲ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ τὰς χεῖρας δι' ἐρυθρᾶς καὶ λευκῆς βαφῆς. Ἡ μέθη ἐπικρατεῖ ἐν τῇ Γεωργίᾳ, σύζυγοι δὲ ἐνίοτε πωλοῦσι τὰς ἰδίας συζύγους καὶ τὰς θυγατέρας των συχνότατα.

ΡΑΦΑΗΛ

Ὁ Ῥαφαήλ Σάντιος ἀνεδείχθη μέγιστος πάντων

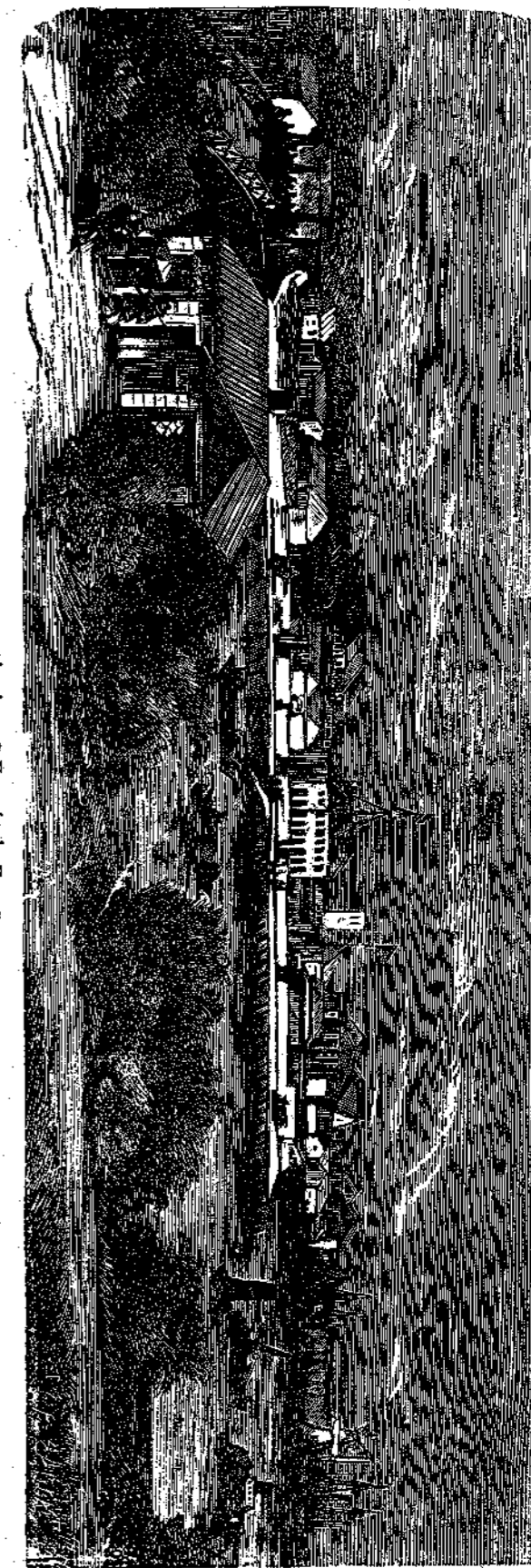
τῶν νεωτέρων ζωγράφων. Ἐγεννήθη δὲ ἐν τῇ Ἰταλικῇ πόλει Οὐρβίνῳ τῇ Μεγάλῃ Παρασκευῇ τοῦ 1483. Παιδίον ἐπιδοκίμωε τὴν πρὸς τὴν ζωγραφικὴν κλίσιν του, διότι τὰ πρῶτά του παιγνίδια ἦσαν ἐργαλεῖα τῆς τέχνης ἐκεῖνης, τὴν ὁποίαν εἰς τοσαύτην περιωπὴν ἀνύψωσε βραδύτερον, ὅτε τὸ παιδίον ἠνδρώθη.

Ὁ πατὴρ του Ἰωάννης ζωγράφος καὶ αὐτὸς μέτριος μὲν, ἀλλὰ καὶ λίαν μετριόφρων, βλέπων τὴν δεξιότητα τοῦ μόλις δεκατριτοῦ υἱοῦ του καὶ θέλων νὰ μὴ τὸν ἀδικήσῃ τὸν ἔφερον εἰς Περουγίαν πρὸς τὸν ἐπίσημον τότε ζωγράφον Βανούκιον τὸν Περουγίνου, ὅστις παρατρῶν τὰ δοκίμια τοῦ μικροῦ Ῥαφαήλ, προεῖδε τρόπον τινὰ τὸ ἐνδοξον αὐτοῦ μέλλον, καὶ τὸν ἐκράτησε πρῶτον μὲν ὡς μαθητὴν, ἔπειτα δὲ καὶ ὡς συγγάτην. Ὁ Ῥαφαήλ κατὰ τὸ ὀκταετές διάστημα (1495—1504) καθ' ὃ διέμενε παρὰ τῷ Περουγίνῳ τόσο ἐπιτυχῶς ἐμιμήθη τὸν διδασκάλου του, ὥστε ἐν ἐξελπέτις εἰκόνα τινὰ ἐξεληθούσαν τοῦ ἐργαστηρίου τοῦ Περουγίνου, ἦτο ἀδύνατον νὰ διακρίνῃ ἐάν αὐτὴ ἦτο ἔργον τοῦ διδασκάλου, ἢ τοῦ μαθητοῦ. Ἐν δὲ τῶν πρώτων αὐτοῦ ἔργων εἶναι εἰκὼν ἐπιγραφομένη «ἀραβῶν τῆς Παρθένου» σωζομένη ἐν Μεδιολάνοις, ἣν ἐζωγράφησεν ὁ Ῥαφαήλ δεκαπενταετῆς ὢν.

Ἐν ἔτει 1503 ἀναδέχθη νὰ ἐξικονίσῃ ἐν τῇ μητροπολιτικῇ ἐκκλησίᾳ τῆς Σιέννης τὰ κυριώτερα συμβάντα τῆς ζωῆς Πίου τοῦ Β' καὶ ἔκτοτε κατέστη εἰς ἀμίλλαν μετὰ τῶν πρώτων καλλιτεχνῶν τῆς ἐποχῆς του δηλ. τοῦ Λεονάρδου, Δεβίρην, Βαρθολομαίου καὶ συνεμερίσθη μετ' αὐτῶν τὴν δόξαν των. Ἐν ἔτει 1508 ὁ θεὸς του Βραμάντης, ἀρχιτέκτων τοῦ Πάππα Ἰουλίου τοῦ Β' προσεκάλεσεν αὐτὸν εἰς Ῥώμην καὶ κατέπεισε τὸν Πάππαν ν' ἀναθέσῃ αὐτῷ τὴν δι' εἰκόνων διακόσμησιν ἐπὶ τῶν αἰθουσῶν τοῦ Βατικανοῦ.

Ἐργαζόμενος δὲ ὁ Ῥαφαήλ ἐπὶ ἑννέα ὄλα ἔτη (1508—1517) κατεκόσμησε δι' ἀριστουργημάτων τὰς τέσσαρας αἰθούσας τοῦ Βατικανοῦ. Καὶ ἐν μὲν τῇ πρώτῃ αἰθούσῃ εἰκονίζεται ἀφ' ἐνός ἡ «συζήτησις περὶ τοῦ μυστηρίου τῆς θείας εὐχαριστίας», ἥτις κοινῶς καλεῖται Θεολογία, ὅπου παρίσταται ἐν μὲν τῷ οὐρανῷ ἡ Ἁγία Τριάς μετὰ τῶν Ἀγγέλων, ἐπὶ δὲ τῆς γῆς ὁ Χριστὸς περιστοιχόμενος ὑπὸ Πατριαρχῶν Ἀποστόλων, Ἁγίων κ. Ἀπέναντι τῆς Θεολογίας εἶναι ἡ Φολοσοφία γνωστὴ ὑπὸ τὸ ὄνομα Σχολῆ τῶν Ἀθηνῶν ἐν ἣ βλέπει τις πάντας τοὺς ἀρχαίους Ἑλληνας φιλοσόφους. Ἐπειτα ἔρχεται ὁ Παρνασσὸς ἢ ἡ Πόιησις πάντες δηλ. οἱ ποιηταὶ μετὰ τῶν Μουσῶν καὶ τοῦ μουσηγέτου Ἀπόλλωνος κρατοῦντος τετράχορδον. Ἐν αὐτῇ ἰδίᾳ θαυμαστὴ εἶναι ἡ εἰκὼν τοῦ Ὀμήρου. Ἀπέναντι τῆς Ποιήσεως εἶναι ἡ Νομοθεσία.

Ἡ δευτέρῃ αἰθούσα ὀνομάζεται τοῦ Ἡλιοδώρου αἰθούσα καὶ περιέχει τὸν Ἡλιόδωρον διωκό-

Αἰθὴν τοῦ Σιγνῆ, ἐν Σικκῆ.

Πορομοιάζω τὸ φυτὸν ποῦ ἀνεμοὶ ζαλιζοῦν,
 Ποῦ ν' ἀναχωρήσω,
 Καὶ κάτω κλίνουν τὸ φυτὸν καὶ τάνθη τὸν σκορπιζοῦν
 Τὸν τόπον μου θ' ἀφήσω.

Πλὴν τάνθη θέλουν προσοχὴν, ἐν γῆ μικρὰ τηροῦνται
 Τὴν οἶκον πῶς ἀφίνω ;
 Οἱ φεύγοντες εἰς ξένην γῆν εὐκόλως λησμονοῦνται.
 Καλλίτερον νὰ μείνω.

Ἄχται τῆς φαντασίας μου, ὦ μὴ με τυραννῆτε,
 Τὸν οἶκον δὲν ἀφίνω.
 Ἐγὼ τὸν πόδα προχωρῶ καὶ σεῖς παλινδρομεῖτε
 Καλλίτερον νὰ μείνω ;

Ὅσο βαδίζεις, τὸ καλὸν μακρότερον βαδίζει.
 Τὸν οἶκον πῶς ἀφίνω ;
 Ὅστις διώκει τὸ καλὸν εἰς τὸν ἀέρα κτίζει
 Καλλίτερον νὰ μείνω.

Ὁ φεύγων τὴν πατρίδα του πικρὰ θ' ἀναστενάξῃ.
 Τὸν οἶκον πῶς ἀφίνω ;
 Ὅπου γεννᾶται ἡ ψυχὴ, ἐκείθεν ἄς πετάξῃ
 Καλλίτερον νὰ μείνω.

Καλλίτερον τοῦ κήπου μου τὰ ῥόδα νὰ μυρίζουν,
 Τὸν κήπον μου προκρίνω.
 Ἡ λάμπ' ἡμέρα φωτεινὴ ἢ νέφη τὴν μαυρίζουν,
 Καλλίτερον νὰ μείνω !

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ὁ Ἐμίρης τοῦ Ἀφγανιστάν, ὅστις διατελεῖ οἰονεὶ αἰγμάλωτος τοῖς Ἀγγλοῖς, ἀπεκάλυψε τὴν θέσιν ἔνθα ὑπάρχει τεθαμμένος θησαυρὸς, ὃν καὶ ἀνεῦρον. Ὁ θησαυρὸς οὗτος συνίσταται ἐκ χρυσοῦ καὶ πολυτίμων λίθων ἀξίας 80,000 λιρῶν στερλινῶν.

— Ἡ διάσπῃς αἰοῖδος Νίλων θέλει δώσει δώδεκα παραστάσεις ἐν Ἰσπανίᾳ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς τελέσεως τῶν γάμων τοῦ βασιλέως Ἀλφόνσου, δι' ἃς θέλει λάβει 90,000 φράγκα.

— Ἡ Κύπρος ἀφίσταται τοῦ Στομίου τῆς Σουεζικῆς διώρυγος 30 μίλια, ἢ δὲ Μελίτη 900 μίλια, εἶναι δὲ 40 ἄκις μίλιων ταύτης.

— Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀποθανόντων ἐν Ἰνδίας ἐκ δηγημάτων ὄρων ἀνῆλθε τὸ 1869 εἰς 11,000.

— Τὸ φρούριον τῆς Βαρσοβίας περικλείει νῦν 60 Ῥώσους κοινωνιστὰς καταδικούς. Οἱ πλείστοι τῶν καταδικῶν τούτων εἶναι τεχνίται, οἱ λοιποὶ εἰσὶ διδάσκαλοι, σπουδασταὶ, μηχανικοὶ καὶ γυναικες. Μεταξὺ τῶν γυναικῶν εἶναι μία σπουδαστὴς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Πετροῦπόλεως καὶ μία δημοδιδασκάλισσα, αἱ λοιπαὶ εἰσὶν ἐκ τῆς χειρονακτικῆς τάξεως.

— Εἰς τὰς ἀνατολικὰς Ἰνδίας καὶ ἰδίως παρὰ τοῖς Βανιάνοις, ἀπαντᾷ τις μέγα νοσοκομεῖον προωρισμένον εἰς τὴν νοσηλείαν τῶν πασχόντων ζώων. Αἱ ἀγελάδες, αἱ αἰγες, οἱ κύνες κτλ. εἰσὶ δεκτοὶ ἐν αὐτῷ μετὰ μεγάλων φροντίδων. Ὑπάρχει μάλιστα ἐν νοσοκομίῳ διὰ τοὺς κορείους καὶ τὰ ἄλλα ἐντομα τὰ ὁποῖα ἐνοχλοῦν τὸν ἄνθρωπον. Ἄλλ' ἐκεῖνο, ἔπερ ἀποδεικνύει τὸν οἰκτον τοῦ λαοῦ τούτου πρὸς αὐτὰ τὰ εἶδη τῶν ἐντόμων, εἶναι, ὅτι πτωχὸς τις ἄνθρωπος λαμβάνει χρήματα, διὰ νὰ ἐκτεθῇ ἐπὶ δλόκληρον νύκτα εἰς

τροπὴν τῶν κορέων καὶ δάκτυλα ἐκασίως, ἵνα μὴ δυνηθῇ νὰ ὑποχωρήσῃ εἰς τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἀπαλλαγῆς ἀπὸ τὴν βράσανον ταύτην.

— Πρόκειται νὰ ἀνεγερθῇ μετ' οὐ πολὺ σκοπιὰ ἐπὶ τῆς Αἴτης χάριν ἀστρονομικῶν, μετεωρολογικῶν καὶ σεισμολογικῶν παρατηρήσεων. Τὸ μέρος ἔνθα ἀνεγερθήσεται κεῖται εἰς ὕψος 9652 ποδῶν ὑπεράνω τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης· τὰς δαπάνας θέλει καταβάλλει ἐν μέρει μὲν ἡ Ἰταλικὴ κυβέρνησις καὶ ἐν μέρει τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Κατάνης.

— Πληθυσμὸς τοῦ κόσμου. — Ὁ πληθυσμὸς τοῦ κόσμου δύναται νὰ ὑπολογισθῇ εἰς 1,421,000,000 διαιρούμενα ὡς ἐξῆς : Εὐρώπη 309,000,000, Ἀσία 824,000,000, Ἀφρικὴ 199,000,000, Ὀκεανία 4,000,000, Ἀμερικὴ 85,000,000. Οἱ κατ' ἔτος ἀποθνήσκοντες καθ' ἕλον τὸν κόσμον ἀνέρχονται εἰς 35,698,350 ἄνθρωποι ἄλλαις λέξεσιν ἀποθνήσκουσι 97,790 καθεκάστην ἡμέραν. Ἀφ' ἑτέρου αἱ γεννήσεις ἀνέρχονται εἰς 104,800 καθ' ἕκάστην. Ἐβδομήκοντα νέα ὑπάρχεις ἔρχονται εἰς τὸν κόσμον ἀνά ἐν λεπτόν τῆς ὥρας. Ἐκ τούτων ετησίως ἀποθνήσκουσιν 3,000,000 ἐκ φθίσεως. Κατὰ τινα δὲ διάσπῃς ἰατρῶν ἢ ἀσθένεια αὕτη ἐπικρατεῖ μᾶλλον εἰς τὰ θερμὰ ἢ τὰ ψυχρὰ κλίματα. Εἰς τὰς βορειοτάτας χώρας ἢ νόσος αὕτη ἢ εἶναι ἐλαχίστη ἢ ἄγνωστος.

Ο ΑΠΟΧΑΙΡΕΤΙΜΟΣ

Σὰς ἀφίνω, πτηνὰ τῆς Ἑλλάδος,
 Μελιδοὶ τῶν δασῶν σὰς ἀφίνω,
 Τῆς ψυχῆς μου τὸν πόθον ἐκχύνω,
 Ὡ ἐδάφη σεπτὰ τῆς Παλλάδος.

Τὸ οὐράνιον τοῦτό σας κλίμα
 Ἐπ' ἐμοῦ ὡσεὶ μύρον ἐχύθη,
 Τυπωμένην κρατῶ εἰς τὰ στήθη
 Τῆς Ἑλλάδος τὴν γῆν καὶ τὸ κύμα.

Ὡς τοῦ δένδρου κοπτόμενος κλάδος,
 Ἐχων φύλλα ξηρὰ, μαραμμένα,
 Κ' ἐγὼ οὕτω μακρὰν εἰς τὰ ξένα
 Θέλω κλαίει τὴν γῆν τῆς Ἑλλάδος.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ

Ἐν τῷ Γραφείῳ τῆς ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ πωλοῦνται εἰς μετρίας τιμὰς τὰ ἐξῆς :

Τὰ Ἄπαντα τοῦ Σολομοῦ.

Θρησκευτικαὶ Μελέται.

Ὁ ΔΙΚ. Διήγημα τερπνότατον.

Αἱ ΔΥΟ ΚΑΗΡΟΝΟΜΙΑΙ.

«Πολιορκία καὶ ἀλώσις Κωνσταντινουπόλεως ὑπὸ τῶν Τούρκων» ἐν ἔτει 1453 κατὰ τὰς πηγὰς, ὑπὸ Α. Δ. Μοστράνου.

Ἡ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ καὶ ἡ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ τοῦ 1878 ἐν Μακεδονίᾳ Ἡπειρῷ καὶ Θεσσαλίᾳ μετὰ εἰκονογραφίῶν, ὑπὸ ΜΙΑΤΙΛΑΟΥ Δ. ΣΕΪΖΑΝΗ.

Εὐρίσκεται καὶ πωλεῖται ἐν τῷ Τυπογραφείῳ τῆς

ΑΘΗΝΑΪΔΟΣ

Τὸ βλόν Σύγγραμμα ἀποτελεῖ 27 περιόπου τυπογραφικὰ φύλλα εἰς ἐκλεκτὸν χάρτην καὶ τιμᾶται Δρ. νέας 5.